

การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและ
ทักษะการพูด ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
A DEVELOPMENT OF BASIC JAPANESE LANGUAGE ONLINE LESSONS TO
ENHANCE LISTENING AND SPEAKING SKILLS BASED-ON COMMUNICATIVE
LANGUAGE TEACHING

ปทุมาวดี ขวัญสันเทียะ^{1*} สิรินาถ จงกลกลาง²

Patamawadee Khwansanthia^{1*} Sirinat Jongkonklang²

¹โรงเรียนปิ่นนรินทร์วิทยา

^{1*}Pinnarinvitthaya School

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

²Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: prae25540@gmail.com

Received: October 24, 2023 Reviewed: November 21, 2023 Revised: April 9, 2024 Accepted: April 11, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการฟัง ระดับเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เปรียบเทียบทักษะการพูด ระดับเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิ่นนรินทร์วิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 16 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบวัดทักษะการฟังและการพูด สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.81/84.03 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 2) ทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: บทเรียนออนไลน์ ทักษะการฟังและการพูด ภาษาญี่ปุ่น

Abstract

The purposes of this study were to 1) develop basic Japanese language online lessons based on communicative language teaching of grade 2 students to find out its efficiency at, 80/80 criteria, 2) compare listening skills basic Japanese language online lessons based on communicative language teaching of grade 2 students for after learning with the 70 percent criterion and 3) compare speaking skills basic Japanese language online lessons based-on communicative language teaching of grade 2 students for after learning with the 70 percent criterion. The sample group for this research was 16 students of grade 2 students in the first academic year of 2022 at Pinnarin Wittaya School. which was selected by a simple random sampling method. The research instruments consisted of basic Japanese language online lessons based-on communicative language teaching and listening and speaking tests. The percentage, mean ($\bar{X}$), and standard deviation of items (S.D.) were used to analyze the data.

The research findings showed that: 1) the efficiency evaluation of basic Japanese language online lessons based on communicative language teaching of grade 2 students was E1 82.81 and E2 84.03 which was higher than the 80/80 criteria. 2) listening skills basic Japanese language online lessons based-on communicative language teaching of grade 2 students for after learning was higher than the 70 percent criteria with no statistically significant at .05 level. 3) speaking skills basic Japanese language online lessons based-on communicative language teaching of grade 2 students for after learning was higher than the 70 percent criteria with no statistically significance at the .05 level.

Keywords: Online-Learning, Listening Skills and Speaking Skills, Japanese Language

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ ปัจจุบันคนที่พูดได้มากกว่าหนึ่งภาษาจะได้เปรียบกว่าคนอื่น และในสังคมโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้เพิ่มขึ้นและรวดเร็ว จึงเป็นไปเพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ สามารถเรียน ทำงานและใช้ชีวิตได้ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพเยาวชน, ม.ป.ป.) ซึ่งภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสนใจและแพร่หลายมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีบทบาททางด้านเศรษฐกิจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่แพร่หลายไปทั่วโลกตั้งแต่ ค.ศ. 1990 ซึ่งประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่รับเทคโนโลยีและวัฒนธรรมหลาย ๆ อย่างของญี่ปุ่น คนไทยจำนวนหนึ่งได้มีโอกาสทำงานกับคนญี่ปุ่น ผู้ที่ต้องการจะทำงานกับคนญี่ปุ่นนั้นจำเป็นต้องเข้าใจภาษาญี่ปุ่นทำให้ปัจจุบันมีผู้ที่สนใจเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากจำนวนผู้เข้าสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นที่มี

จำนวนมากขึ้น (ประกายพริก จักรพันธุ์, 2552, น. 1) ส่งผลให้ความต้องการด้านทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศที่จัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 221) ดังนั้น การสอนภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร จึงเป็นการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

การสอนภาษามีหลากหลายวิธี แต่วิธีสอนที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT: Communicative Language Teaching Approach) เป็นวิธีการสอนที่ใช้การมีส่วนร่วมทางภาษาของนักเรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชน เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นสำคัญ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลอง ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งเป็นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ซึ่งจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งครูผู้สอนมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน (Larsen-Freeman, 2000, pp. 128-132)

การเรียนการสอนผ่านเว็บหรือผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นการเรียนรู้ที่ได้รับความสนใจ เพราะเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เทคโนโลยีจะช่วยส่งเสริมในเรื่องของข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ที่จะเอื้อให้ผู้เรียนสามารถเข้ามาศึกษาหาความรู้ ที่ไหน และเวลาใดก็ได้ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมปฏิบัติสัมพันธ์ทางเครือข่ายออนไลน์ ทั้งผู้เรียนและผู้สอน (จินตวีร์ คล้ายสังข์, 2554, น. 1) สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มีการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายมากขึ้น ซึ่งแตกต่างไปจากการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 20 ที่จัดการเรียนรู้ตามหนังสือ ส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถเข้าไปสืบค้นความรู้จากตำราต่าง ๆ หรือแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ หรือจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง (ปรัชญนันท์ นิลสุข, 2558, น. 9) เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเกิดการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้การจัดการเรียนด้วยวิธีสอนออนไลน์จะเป็นตัวกระตุ้นการเรียนรู้ทั้งในทางตรง และในทางอ้อม อีกทั้งยังมุ่งเน้นส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง ประกอบกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาสำหรับการเสริมสร้างศักยภาพของคนในชาติให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถ และยังเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงรวมถึงยังมีความสอดคล้องตามแนวปฏิรูปการศึกษา ตลอดจนจะเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล (เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม, 2559, น. 8)

จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึงแนวทางที่ทำให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้สร้างองค์ความรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง มีความสุข เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เป็นวิธีการที่เพิ่มพลังให้แก่ผู้เรียนซึ่งจะนำไปสู่การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต แต่ทั้งนี้ครูก็ยังคงเป็นบุคคลสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ คือครูจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงชีวิตและประสบการณ์กับการแสวงหาความรู้ การกระทำใด ๆ ในกระบวนการเรียนรู้ จะต้องส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดเพื่อให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมในที่สุด (นิตยา สุวรรณศรี, 2554, น. 159) การจัดการเรียนการสอนต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา เรียนรู้จากสื่อ และแหล่งเรียนรู้ทุกประเภท โดยลักษณะสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนั้นเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสื่อสารที่สะดวก รวดเร็ว สามารถสืบค้นหาข้อมูลได้ทั่วโลก เครือข่ายอินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (อาณัติ รัตนธิกุล, 2553, น. 4)

การใช้ระบบเครือข่ายในการพัฒนาเพื่อการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบ ตามบริบทและความต้องการของผู้เรียน บทเรียนออนไลน์เป็นการเรียนรู้เนื้อหาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านบทเรียนออนไลน์ที่ครูสร้างขึ้น โดยมีองค์ประกอบของบทเรียนประกอบไปด้วยตัวอักษร รูปภาพ เสียง วิดีโอ และมัลติมีเดียอื่น ๆ ซึ่งเป็นการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนในหนังสือ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจและความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ บทเรียนออนไลน์ยังสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างครูกับผู้เรียน และเพื่อนร่วมชั้น ทุกคนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้เช่นเดียวกับการเรียนในชั้นปกติ แต่แตกต่างกันคือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเครื่องมือการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย เช่น อีเมล เว็บบอร์ด ห้องสนทนาโดยครูกับผู้เรียนไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนความรู้เฉพาะเวลาในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ แสดงความคิดเห็นได้นอกเวลาเรียน และได้ทุกสถานที่ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกฝน ทบทวนจนเกิดทักษะการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุรสิทธิ์ วรรณไกรโรจน์, 2550, น. 1)

การเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง que ผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้ได้จากทุกหนทุกแห่ง และทุกคนผ่านสื่อหรือที่เรียกว่า อีเลิร์นนิง (E-learning) ซึ่งได้รับความนิยมอย่างสูงในการนำมาใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทั้งในสถาบันการศึกษาของประเทศไทยและทั่วโลก โดยเป็นได้ทั้งสื่อหลักและสื่อเสริมในการเรียนการสอน อีเลิร์นนิงเกิดจากการพัฒนาแนวคิดของเทคโนโลยีการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ต้องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของผู้เรียนให้เข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โดยพัฒนาระบบการเรียนรู้ให้เชื่อมต่อความรู้ใหม่อันเป็นพลวัตกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตได้พัฒนาให้มีความรวดเร็วในการส่งและรับข้อมูลสารสนเทศ จึงก่อให้เกิดการพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิงในรูปแบบสื่อประสม (Multimedia) 2 มิติ 3 มิติ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้แก่บทเรียน ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ศยามน อินสะอาด, 2561, น. 13)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา และให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังและทักษะการพูดจึงจำเป็นต้องฝึกฝนจนเกิดทักษะ ความเข้าใจและความชำนาญ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกสถานการณ์ ทุกสถานที่ สามารถกลับมาดูซ้ำภายหลังได้ และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามปกติหรือการเรียนในห้องเรียน อีกทั้งยังสามารถนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สมมุติฐานการวิจัย

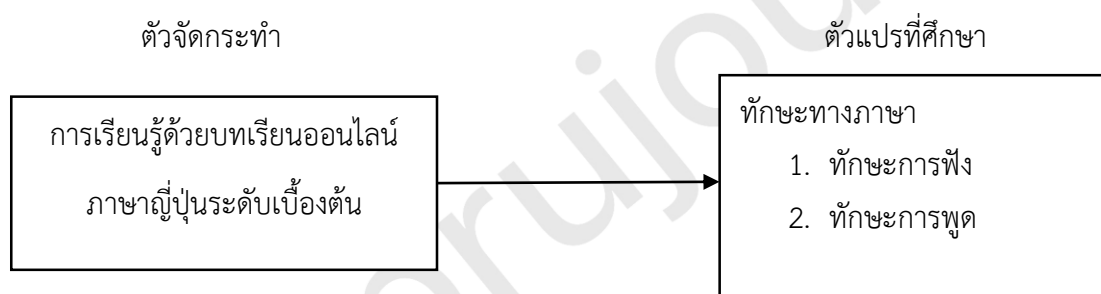
1. ทักษะการฟัง ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ทักษะการพูด ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนออนไลน์ มีลักษณะเป็นสื่อหลัก โดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง สามารถเรียนและทบทวนบทเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา ไม่มีข้อจำกัดในการเรียนรู้ เพิ่มทางเลือกหรือโอกาสในการศึกษาให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยประยุกต์ใช้รูปแบบของ ADDIE Model (Ritchey, Klein, & Tracey, 2011) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ 2) การออกแบบ 3) การพัฒนา 4) การนำไปใช้ และ 5) การประเมินผล หลักการที่เป็นที่ยอมรับในการสร้างและพัฒนาการสอนบนเว็บให้มีประสิทธิภาพนั้นคือ การออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้โดยเฉพาะการนำแบบจำลอง ADDIE ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ประกอบด้วยการวิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนา นำไปใช้ และประเมินผล นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดที่มีความยืดหยุ่น และสามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้ร่วมกับการออกแบบการสอนบนเว็บไซต์ได้โดยง่าย จึงเหมาะสำหรับการเลือกนำมาใช้เพื่อให้ออกแบบการสอนบนเว็บไซต์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และตอบสนองกับศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยใช้กลวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย ซึ่งปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้ง 3 ขั้นตอน ของกระทรวงศึกษาธิการ (2550, น. 6-7) ได้แก่ 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษา 2 ด้าน คือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด ประกอบด้วย 1) ทักษะการฟัง ได้แก่ 1) ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง 2) เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง 3) ฟังสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน 4) ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, น. 1-4) และ 2) ทักษะการพูด ได้แก่ 1) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ 2) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว 3) บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, น. 1-4) สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Design) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest) (กิตติพงษ์ ลือนาม, 2561, น. 49-50) ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนปิ่นนรินทร์วิทยา อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งสิ้น 43 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิ่นนรินทร์วิทยา อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวนนักเรียน 16 คน ซึ่งได้โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (กิตติพงษ์ ลือนาม, 2561, น. 64-65)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

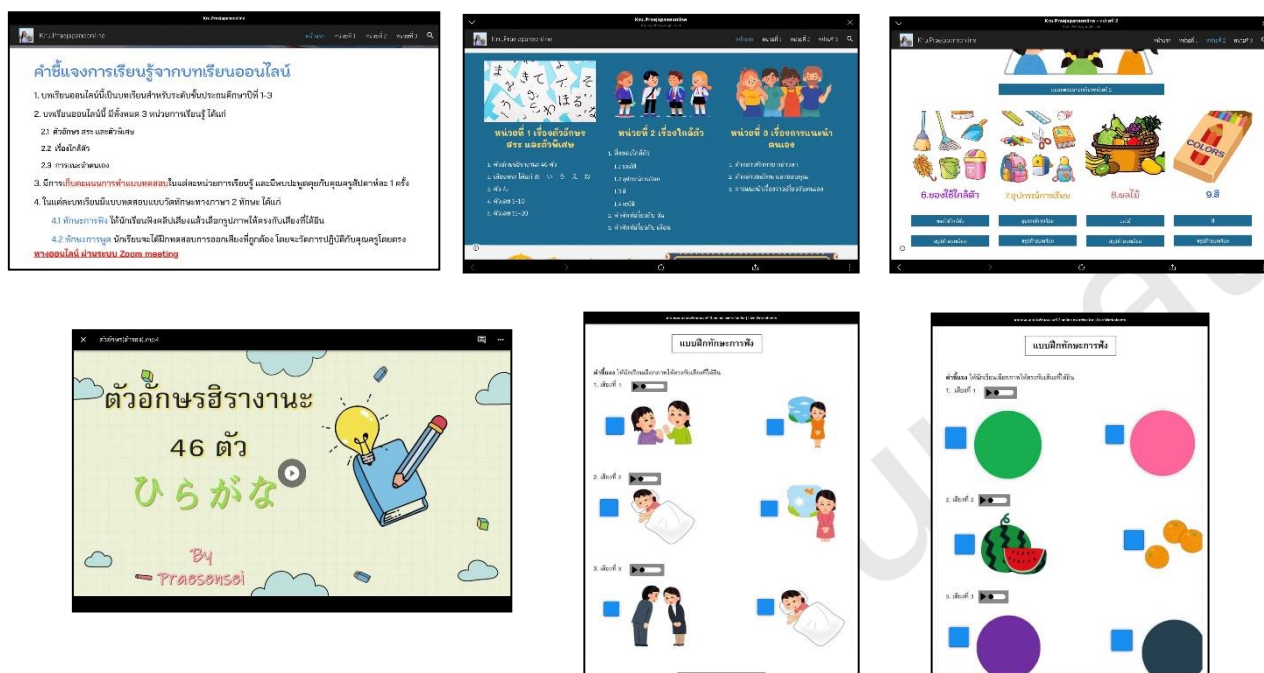
2.1 บทเรียนออนไลน์ เป็นบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา เรื่อง ภาษาญี่ปุ่นระดับเบื้องต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีลักษณะเป็นสื่อหลัก (Comprehensive Replacement) ที่ผู้เรียนสามารถสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ไม่จำกัดจำนวนการเข้าเรียน สามารถกลับมาดูซ้ำภายหลังได้ ในบทเรียนประกอบไปด้วยเนื้อหาภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น 3 บทเรียน จำนวน 20 ชั่วโมง ซึ่งประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน พบว่า 1) บทเรียน เรื่อง ตัวอักษร สระ และตัวพิเศษ มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 2) บทเรียน เรื่อง เรื่องใกล้ตัว มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และ 3) บทเรียน เรื่อง การแนะนำตนเอง มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 มีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 3 บทเรียน เท่ากับ 4.61 ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด จากนั้นได้นำบทเรียนออนไลน์ที่พัฒนาและปรับปรุงแล้วไปทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1) ทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1: 1) นำบทเรียนออนไลน์ไปทดสอบประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน มีค่าประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ E_1/E_2 เท่ากับ 61.66/62.76

2) ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1: 10) นำบทเรียนออนไลน์ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดสอบประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักเรียนที่มีความสามารถอ่อน 3 คน ปานกลาง 3 คน และเก่ง 3 คน มีค่า ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ E_1/E_2 เท่ากับ 75.55/78.17

3) ทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (1: 100) นำบทเรียนออนไลน์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยนักเรียนกลุ่มนี้มีนักเรียนความสามารถทั้งห้องคือ มีทั้งอ่อน ปานกลาง และเก่ง มีค่าประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ E_1/E_2 จึงเท่ากับ 82.81/84.02 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ภาพที่ 2 บทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น

3.2 แบบวัดทักษะการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือค่า IOC (Index Of Item-Objective Congruence) มีค่าเท่ากับ 1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วคัดเลือกจำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.53-0.83 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.21-0.89 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 103) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น KR-20 เท่ากับ 0.78

2.2 แบบวัดทักษะการพูด เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย (การพูดแบบปากเปล่า) จำนวน 9 ข้อ แบ่งเป็น ตอนที่ 1 การฟังคำสั่งง่าย ๆ สถานการณ์ใกล้ตัว และแสดงท่าทางตามคำสั่ง และพูดโต้ตอบด้วยคำสั่ง ๆ 5 ข้อ ข้อละ 9 คะแนน ตอนที่ 2 การใช้คำทักทาย คำกล่าวลา ขอโทษ ขอขอบคุณ จากประโยคที่ฟัง 4 ข้อ ข้อละ 9 คะแนน รวมทั้งหมด 81 คะแนน นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถาม พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม 5 หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด และนำไปใช้วัดกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปิ่นนรินทร์วิทยา จำนวน 27 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งเคยได้เคยเรียนเรื่องนี้มาแล้ว จากนั้นนำแบบประเมินไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's product moment correlation) (วาโร เฟื่องสวัสดิ์, 2552, น. 252) มีค่าเท่ากับ 0.997

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการ ดังต่อไปนี้ 1) ทดสอบก่อนเรียน 2) นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เรียนรู้จากบทเรียนออนไลน์ที่พัฒนาขึ้นจนครบทุกบทเรียน จำนวน 20 ชั่วโมง 3) ทดสอบหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง ด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาทักษะทางภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทักษะทางภาษา โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังโดยใช้แบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ และทักษะการพูดแบบทดสอบแบบอัตนัย (การพูดแบบปากเปล่า) จำนวน 9 ข้อ แบ่งเป็น ตอนที่ 1 การฟังคำสั่งง่าย ๆ สถานการณ์ใกล้ตัว และแสดงท่าทางตามคำสั่ง และพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ 5 ข้อ ตอนที่ 2 การใช้คำทักทาย คำกล่าวลา ขอโทษ ขอขอบคุณ จากประโยคที่ฟัง 4 ข้อ โดยการตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติ โดยใช้ Kolmogorov-Smirnov Test พบว่า ทักษะการฟังและทักษะการพูด มีค่า Sig เท่ากับ .109 หลังเรียนเท่ากับ มีค่าเท่ากับ .280 มีการแจกแจงปกติ ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลัก ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติจึงใช้การทดสอบค่าที (t-test for one Sample)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้นเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ E ₁	60	49.68	5.53	82.81
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E ₂	38	31.93	4.40	84.02

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจำนวน 3 บทเรียน

บทเรียนละ 20 คะแนน รวม 60 คะแนน โดยมีภาพรวมมีคะแนน ประกอบด้วยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.81 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของบทเรียนมีค่าเท่ากับ 84.02 บทเรียนออนไลน์ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.81/84.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการฟัง ระดับเบื้องต้น จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 จำแนกเป็นรายบุคคล

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{x}$	S.D.	t	p
หลังเรียน	16	20	14	15.88	2.02	3.69*	.001

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 2 พบว่า ทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 มีคะแนนหลังเรียนอยู่ระหว่าง 65 ถึงร้อยละ 95 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 80 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการพูด ระดับเบื้องต้น จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนเทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 จำแนกเป็นรายบุคคล

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{x}$	S.D.	t	p
หลังเรียน	16	81	56.7	68.0	12.23	3.69*	.001

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 3 พบว่า ทักษะการพูด จากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนตอนที่ 1. การฟังคำสั่งง่าย ๆ สถานการณ์ใกล้ตัว และแสดงท่าทางตามคำสั่ง และพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ (ข้อละ 9 คะแนน) 2. การใช้คำทักทาย คำกล่าวลา ขอโทษ ขอบคุน จากประโยคที่ฟัง (ข้อละ 9 คะแนน) รวมทั้งหมด 81 คะแนน โดยมีภาพรวมมีคะแนน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประเด็นอภิปรายดังนี้

1. การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาญี่ปุ่น ระดับเบื้องต้น เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ในงานวิจัยนี้ผลประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.81/84.03 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากการเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และมีความสนใจเพิ่มมากขึ้น และเรื่องที่เรียนเป็นความรู้ใหม่ เป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ กล่าวคือนักเรียนยังไม่ได้เรียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาญี่ปุ่น และบทเรียนออนไลน์ เป็นการเรียนรู้ที่เอื้อต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน อีกทั้งเป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีร่วมสมัย และการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้เกิดความน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากที่จะเรียนภาษาเพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนในรูปแบบใหม่มากยิ่งขึ้น สะท้อนได้จากการลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน นอกเหนือจากในห้องเรียนแล้ว นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม (2559, น. 59) ที่กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์ เป็นสื่อที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในรูปแบบบทเรียนออนไลน์และเป็นการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน โดยผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากเนื้อหาบทเรียนที่จัดเตรียมไว้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ โดยมีการนำภาพ เสียง หรือสื่อการเรียนรู้อื่นมาอัดใส่ในบทเรียนออนไลน์ และสอดคล้องกับ ทักษิณา วิไลลักษณ์ (2551, น. 30) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถเรียนและสื่อสารกับเพื่อน ผู้สอนหรือบุคคลอื่น ๆ ที่สนใจ แต่ผู้เรียนไม่ต้องเข้าชั้นเรียน เข้าโรงเรียน เพราะถือว่าเว็บไซต์เป็นเสมือนห้องเรียนหรือโรงเรียน หนังสือเนื้อหาการเรียนถูกแทนที่ด้วยเนื้อหาดิจิทัลลักษณะต่าง ๆ ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวีดิทัศน์ ตามแต่ลักษณะของเว็บไซต์ สำคัญที่สุดคือผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงออกในห้องเรียนปกติ จะกล้าแสดงออกและแสดงความคิดเห็นได้มากกว่าเดิม นอกจากนี้จากการสังเกต ติดตามการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ผู้เรียนสามารถสื่อสารพร้อมบอกความหมายได้ และกล้าที่จะพูดหรือสื่อสารเพิ่มมากขึ้น ซึ่งต่างจากการเรียนรู้ในห้องเรียน ทำให้นักเรียนกล้าที่จะออกเสียง อาจออกเสียงผิดหรือสับสนจากความหมายในบางครั้ง ผู้เรียนอาจต้องใช้เวลาในการศึกษาหรือฝึกฝน ทำให้นักเรียนสามารถประเมินตนเองได้จากการสื่อสาร หรือการทำแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญภา ศิริชนะเสื่อ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่องการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนจากการใช้บทเรียนออนไลน์ เรื่อง การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ เรื่อง การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งเป้าหมายไว้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟัง ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 จากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน

ออนไลน์ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการฟังมากขึ้น นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง และเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ทำให้นักเรียนได้มีเวลาฝึกฝน ทบทวนบทเรียน และได้ฝึกการฟัง คำศัพท์ สำนวน ประโยคต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น นักเรียนเกิดการทำซ้ำ ดูคลิปซ้ำหลายครั้งจนสามารถฝึกฝนทั้งการฟังและการพูดจนเกิดความชำนาญ สามารถฟังและพูดคำศัพท์ สำนวน หรือประโยคต่างๆ ได้ สังเกตได้จากคะแนนก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ทำให้นักเรียนได้รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง ที่ต้องปรับปรุง แก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศยามน อินสะอาด (2561, น. 21) ได้กล่าวว่า บทเรียนออนไลน์ ผู้เรียนเรียนรู้แบบกำกับตัวเอง อำนวยความสะดวกด้วยตนเอง มีความยืดหยุ่น ควบคุมระยะเวลาในการศึกษา ความรู้ในหัวข้อต่าง ๆ โดยเลือกเรียนเนื้อหาที่ง่ายหรือยากได้ตามความถนัดและเรียนซ้ำได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และสามารถทบทวนศึกษาซ้ำได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bilal Mohd Zakarneh (2018) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของ E-learning สำหรับการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยอาหรับ ผลการวิจัย ประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์การสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เป็นวิธีที่เหมาะสมและดีกว่าการเรียนในห้องเรียนแบบเดิม ในด้านการเรียนรู้คำศัพท์ การพัฒนาทักษะทางการพูด ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รวมไปถึงทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนหลังจากได้เรียนรู้จากบทเรียนออนไลน์

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูด ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 จากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการพูดมากขึ้น นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ไม่จำกัดเวลาเรียน ทำให้นักเรียนได้มีเวลาฝึกฝน ทบทวนบทเรียน และสามารถฝึกฝนการพูด คำศัพท์ สำนวน ประโยคต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น นักเรียนเกิดการทำซ้ำ ดูคลิปซ้ำหลายครั้งจนสามารถฝึกฝนทักษะการพูดจนเกิดความชำนาญ สามารถฟังและพูดประโยคตามคลิปวิดีโอ หรือพูดสำนวน ประโยคง่าย ๆ ที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้ สังเกตได้จากคะแนนก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ทำให้นักเรียนได้รู้จุดที่ถูกต้อง และผิดพลาดของตนเอง สามารถนำมาปรับปรุง แก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ภารดา เดชสองชั้น (2553) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูด และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ภาพประกอบการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ทำให้ทักษะการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งจะช่วยให้ ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และสามารถทบทวนศึกษาซ้ำได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rahmawati, Chanji Sihombing, Elya Karnela Br Ginting, Elfrida Arimonnaria (2021) ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้ทาง E-learning ต่อความก้าวหน้าของทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าของทักษะการพูดก่อนและหลังเรียนเพิ่มมากขึ้น นักเรียนสามารถออกเสียงคล่องแคล่ว และออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1.1 จากการสอนภาษาญี่ปุ่น ในรูปแบบบทเรียนออนไลน์ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า จำนวนชั่วโมงหรือระยะเวลาในการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเรียนภาษาจำเป็นต้องใช้เวลานาน เพื่อให้เกิดทักษะต่าง ๆ จะต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและเข้าใจในการใช้ภาษา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.2 การเลือกใช้ google sites ในการจัดการเรียนรู้ มักพบปัญหาการเข้าใช้งาน และขั้นตอนการเข้าเรียนอาจซับซ้อนสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น ครูจำเป็นต้องมีผู้สอนคอยแนะนำการเข้าใช้งาน

2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบบทเรียนออนไลน์ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น ให้สามารถเข้าใช้งานได้ง่ายขึ้น ไม่ซับซ้อนมากเกินไป

2.2 ควรจัดทำสื่อประกอบบทเรียนให้น่าสนใจ โดยอาจใช้ตัวการ์ตูน หรือภาพเคลื่อนไหวมากขึ้น เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). **แนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ**. กรุงเทพฯ: ที.เอส.บี. โปรดักส์. กิตติพงษ์ ลือนาม. (2561). **วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา**. นครราชสีมา: ห้างหุ้นส่วนจำกัด โคราซ มาร์เก็ตติ้ง แอนด์ โปรดักชั่น.

จินตวีร์ คล้ายสังข์. (2554). **หลักการออกแบบเว็บไซต์ทางการศึกษา: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : สยามการพิมพ์.

ทักษิณา วิไลลักษณ์. (2551). **ออกแบบบทเรียน**. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

นิตยา สุวรรณศรี. (2554). **หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้**. อุดรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประกายพริก จักรพันธ์. (2552). **การออกแบบภาพเคลื่อนไหวเพื่อการจำอักษรคันจิ**. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2558). **ครูอาชีพะแห่งศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: แมคเอดูเคชั่น.

เพ็ญภา ศรีชะเอื้อ. (2559). **การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่องการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ภาราดา เดชสองชั้น. (2553). การเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูด และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปภาพประกอบกับการสอนโดยใช้
บทบาทสมมติ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2552). วิทยุวิทยการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ศยามน อินสะอาด. (2561). การออกแบบบทเรียน e-learning เพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง. กรุงเทพฯ:
ซีเอ็ด ยูเคชั่น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551.
กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางต้องรู้และควรรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). คู่มือการวัดและประเมินผล “ความสามารถในการ
อ่านและการเขียน” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6.

<http://201811231542958960.pdf> (phitsanulok3.go.th)

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนฯ (ม.ป.ป.). พัฒนาพ่พิมพ์
แม่พิมพ์ในศตวรรษที่ 21 ฟันเฟืองสู่การปฏิวัติการศึกษาไทย.

<http://seminar.qlf.or.th/Topic/30>

สุรสิทธิ์ วรรณไกรโรจน์. (2550). ความหมายของบทเรียนออนไลน์ e-learning (อีเลิร์นนิ่ง).

http://www.uplus-solution.com/content.php?ct_id=33

อาณัติ รัตนธิกุล. (2553). สร้างระบบ E-learning Moodle ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ยูเคชั่น.

Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching* (2nd ed.).
New York: Oxford University Press.

Rahmawati, R., Sihombing, C., Ginting, E. K. B., & Arimonaria, E. (2021). The effect of e-
learning on students speaking skill progress: A case of the seventh grade at SMP
Pencawan Medan. *Indonesian EFL Journal*, 7(1), 69-78.

Richey, R. C., Klein, J. D., & Tracey, M. W. (2011). *The Instructional Design Knowledge Base:
Theory, Research, and Practice*. Routledge.

Zakarnah, B. M. (2018). Effectiveness of e-learning mode for teaching English language in Arab
universities. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*,
7(7), 171-181.